

hverv ved Utugt, og har hun ikke det, skal der slaas en Streg over hele hendes tidligere Liv, og der bør tilkendes hende Alderdomsunderstøttelse. Ligeledes maa man være noget betænkelig ved Spørgsmaalet om „bevislig Drikkældighed“. Kommunalbestyrelsen har hidtil kunnet nægte Alderdomsunderstøttelse til en Mand, om hvem man ved, at han hele Livet har været drikkældig, og at Drikkældigheden er Grunden til hans Trang. Det vil komme til at staa ret tvivlsomt, naar man nu indfører den foreslaaede Bestemmelse, om der saa fremtidig alene skal tages Hensyn til den vedkommendes Forhold i de sidste 5 Aar, saaledes at han, naar det ikke kan siges, at han i dette Tidsrum har vakt Forargelse ved vitterlig Drikkældighed, skal tildeles Alderdomsunderstøttelse, uanset at han i øvrigt har været drikkældig, saaledes at hans Trang maa siges at hidrøre herfra. Derfor ser jeg ikke, at der i og for sig opnaas nogen Forbedring ved de her opstillede Regler. Grunden til, at dette høje Ting hidtil har været imod at optage disse Værdighedsbetingelser, og at Regeringen i Overensstemmelse dermed ogsaa har været imod det, er Frygten for Ulemperne ved de nærmere Undersøgelser, der her paa kaldes. Der er jo altid Grænsetilfælde, hvor der er Spørgsmaal, om vedkommende skal være absolut forhindret i at opnaa Alderdomsunderstøttelse, eller om hans Forhold ikke har været af en saadan Beskaffenhed, saa at han dog kan slippe over Grænsen. Naar vi optage disse bestemte Regler, kommer man over for vedkommende Andrager let ind paa en Undersøgelse, som kan give Anledning til Sladder og Snak og Rygter, som ere mere eller mindre usandfærdige. Men naar det nu viser sig, at det andet Ting lægger særlig Vægt paa at faa netop disse Bestemmelser ind i Loven, og at man, som det fremgaar af de stillede Ændringsforslag og af de i Dag faldne Udtalelser fra forskellige Sider, mener her i dette Ting at kunne gaa ind derpaa, kan jeg slutte mig dertil, idet jeg i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne forventer, at det kan lette Lovforslagets Gennemførelse, og at man saa fra anden Side vil gaa ind paa at nedsætte Tiden fra 10 til 5 Aar. Jeg hørte ganske vist, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) ikke gav os meget store Forhaabninger derom, men han udtalte ogsaa senere, at han kun talte paa egne Vegne. Jeg vil erindre det ærede Medlem om, at han endnu i Fjor som Medlem af det Ud-

valg, der den Gang behandlede Sagen, saa noget anderledes paa det. Nu indkasserer det ærede Medlem Værdighedsbetingelser, men siger, at han derfor lige fuldt er den samme bestemte Modstander af at nedsætte de 10 Aar til 5. Men i Fjor udtalte det ærede Medlem i Betænkningen, at det var noget ganske andet, hvis dette Ting gik ind paa Værdighedsbestemmelser; i saa Fald vilde han være mindre betænkelig ved de 5 Aar. Nu er man altsaa gaaet ind derpaa, men det ærede Medlems Betæneligheder ere lige store. Som sagt, naar jeg kan slutte mig til, at Tinget indgaar paa den af Landstinget opstillede Fordring om Værdighedsbetingelser, er det i Haab om, at det vil give større Udsigt til at gennemføre Nedsættelsen fra 10 til 5 Aar; men i øvrigt fastholder jeg Betænelighederne ved disse Bestemmelser; jeg finder dem ikke nødvendige og frygter, at de ved Lejlighed ville kunne volde nogen Skade, ikke just derved, at Folk, som ikke burde have Alderdomsunderstøttelse, nu muligt kunne faa det, fordi de kunne passere Fordringen om de 5 Aars Skikkelighed, men af Hensyn til den Snak og de ubeføjede Rygter, som Undersøgelsen mulig vil kunne give Anledning til. — Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 2 om, at til de Indtægtsposter, hvortil Kommunalbestyrelsen ikke behøver at tage Hensyn, naar særlige Omstændigheder foreligge, tilføjes: hvad erhverves gennem personligt Arbejde, da lægger jeg i og for sig ikke stor Vægt herpaa. Som Bestemmelsen blev vedtagen i Fjor, og som den blev indbragt af Regeringen i det andet Ting, var den klar og bestemt. Der var opført en Række forskellige Poster, nemlig private Understøttelser, Livrenter, Legater og Pensioner indtil 100 Kr., som ikke skulde tages med ved Bedømmelsen af Alderdomsunderstøttelsen. Det var en klar Regel; man sagde som saa: Andrageren har et Legat paa 100 Kr., vel, det tages der slet ikke Hensyn til, men man bedømmer Andragerens Trang og det Beløb, han bør tilkendes, ganske bortset fra dette Legat. Nu er Sagen forandret i det andet Ting, saaledes at det kun er private Understøttelser, som obligatorisk lades ude af Betragtning, medens det er ganske fakultativt, om man vil tage andre Indtægter med i Beregningen eller ikke. Saa betyder Bestemmelsen i Virkeligheden ikke andet, end at man erindrer Kommunalbestyrelserne om, at de ikke behøve at gaa ned til den yderste Øre, og at det ikke er nødvendigt, at de nøjagtigt drage hele denne særlige Under-